

TIMES & COLT

OBČASNÍK KAMARÁDŮ STARÉ ŘEKY

Text: Baron, MiPan

36

Egy, Andulka, Dita, Pes

22. února 2025

© KSŘ Beroun - neprodejné

HŮŮ... HŮŮ--KDO MÁ ZÁJEM... NASTOUPÍ A JEDE S NÁMI DÁL

HŮŮ .... KDO MÁ ZÁJEM ...NEMUSÍ UŽ STÁTI OPODÁL.

Pojďte všichni se mnou, na malý nádraží, za chvíli už odjízdí, za chvíli vyrazí, zvláštní vlak co stojí na pátý koleji, ze stanice trápení do stanice smích. V dnešní, tak hektické a nejisté době, kdy sdělovací prostředky na nás chrlí jednu černou předpověď za druhou, nesmíme podlehnout mediálnímu tlaku. Je třeba, abychom navzdory všem, dokázali nasednout na vláček fantazie a vydat se na cestu za dobrodružstvím. Vrátit se do dob, kdy z lokomotivy stoupal dým a na plošinkách vagonů parta trampířů, nedbaje rachotu kolejí a létajícím jiskrám, pěli neohroženě písně o dalekých krajích. A byl to právě vlak, kterým se trampové dostávali do vzdálených míst, ve kterých hledali a objevovali romantická údolí, kde bylo možno alespoň na chvíli zapomenout na běžné strasti, které přináší život. Zažívat chvíle dosud neprožité a objevovat věci dosud neobjevené. Běh dějin, jak se často říká také pokrok, se však zastavit nedá. Doba se mění. Otázkou zůstává, zda k lepšímu. Vlaky sice již nevypouští mraky dýmu a jiskry z komína nepoletují. Ve Žloukovicích na nádraží už vám lístek paní Štětková neprodá a v čekárně na nádraží v kamnech už nikdo nezatopí, takže se klidně může, při čekání na vlak každý zadarmo otužovat a nebo klidně umrznout... jak je ctěná li-bost. A právě teď nastala doba a je čas, abychom si připomněli to hezké a romantické, co jsme na dráze zažili a na co rádi dnes již jen vzpomínáme.

Kam tak spěcháš trampe kamaráde, kam tak pospícháš?...

Jedu na slezinu, nemam na mašinu, co se mě tak blbě ptáš!!!
Tyto a ještě mnoho dalších zážitků jsme uspořádali pro dnešní

merendu. Nadace pro srandy a legrace Kamarádů Staré řeky soustředila mnohé střípky vzpomínek, vlastních zážitků i mnohých platných zkušeností a k uvedenému tématu připravili veselou i poučnou hru se zpěvy a tanci s příznačným názvem:

Železniční opereta „ZPOŽDĚNÍ A NEB PROTI VĚTRU ČŮRAT NELZE“

Ústřední písní této operety je píseň: **ZDÁRNÝ PRŮBĚH A DOBRÉ VÝSLEDKY KONTROLY VEDENÍ JIHOZÁPADNÍ DRÁHY NA NAŠÍ STANICI BEROUN HLAVNÍ NÁDRAŽÍ.**

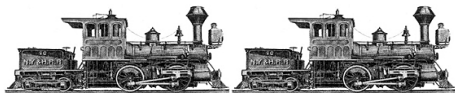
Hlavní osoby a obsazení:

Náčelník JZ dráhy - Honispoj Šedivý, výpravčí Pískal, opilý kolofuk Herman Schulze, balet složený z 300 posunovačků, mužský sbor topičů, i skupina romských táborníků stannujících na odstavné koleji.

V dávné minulosti jsme se již pokusili o nastudování této taškarice, avšak tato ústřední píseň byla uvedena na index a její šíření bylo zakázáno. Stejně tak byla zakázána a nemohla tudíž být uskutečněna ani premiéra operety. Účinkujícím byl znemožněn přístup na uvažované jeviště umístěním cedulí: **VSTUP DO KOLEJIŠTĚ ZAKÁZÁN!!!** Žádost o zapůjčení lokomotivy, jakožto důležité rekvizity, byla striktně zamítnuta. V utajeném archivu se do dnešních dnů podařilo na dobovém pergamenu uschovat pouze originál této jedinečné písně, charakterizující stav a poměry na českých drahách v konci minulého století.(ani dnes není podstatných rozdílů v provozu ČD) V dnešní demokratické době již není cenzury. Dnes si můžeme zpívat co chceme. Ovšem na vlastní nebezpečí. Následky si ponese každý sám.

Zapojení do děje operety s podnětnými nápady, týkajícími se problematiky ČD, budou ze strany nadace pro srandy a legrace vítány. Pěknou zábavu! Baron

H o b o metodické návody pro jízdu ve vlaku

Za zvláštních odolností dobrý h o b o, plný mládí a čilý, může vniknout do vlaku jako slepý pasažér přes všechno úsilí mužstva vlaku, aby ho „chňaplí“. Dělá se to obyčejně v noci a když jsou k tomu příznivé podmínky. Když si takový h o b o usmyslí, že se dostane na vlak, buď se tam dostane naplno nebo se zavěsí aspoň jednou nohou. Není žádné zákonité cesty, kromě vraždy, to se musí přiznat, jak se ho může mužstvo vlaku zbavit. To je běžné přesvědčení v celém tuláckém světě. Protože jsem však neměl zkušenost s tímto druhem vyhození z vlaku ve svých tuláckých dobách, nemohu to pro svou osobu tvrdit. Ale slyšel jsem, že se to stává jen na „špatných tratích“.

Když se tulák dostane „dospod“ a na tyče, a vlak je v pohybu, není možno vyhodit ho, dokud vlak nezastaví. Tulák potají ukrytý pod nákladním vagonem, mezi čtyřmi koly a mezi celou spodní konstrukcí vozu kolem sebe jest bezpečný před zřízenci, nebo si to aspoň myslí.

Když jsem došel na nádraží, ke své velké mrzutosti jsem tam viděl velký „slez“ asi dvaceti tuláků, kteří zde čekali na odjezd transkontinentálního vlaku, aby se mohli jako „slepé zboží“ dostat někam daleko. Pravidelně mají dva nebo tři tuláci právo na „slepou jízdu“ Ti nejsou podezřelí. Ale celý dav! To znamenalo díru do mého plánu. Mužstvo vlaku, i kdyby chtělo, nemohlo nás všechny nechat jet.

Rád bych vám zde vysvětlil, co je to vlastně jízda „na slepo“. Některé nákladní vagony nemají dveře na koncích, takový vagon se nazývá slepým. Nákladní vozy, které mají dveře, na nich mají zámek. Představte si nyní, když se vlak dá do pohybu, že tulák vyskočí na plošinu jednoho ze slepých vagonů. Nejsou tam dveře, nebo jsou zamčené. Ani průvodčí, ani brzdář se k němu nemůže dostat, aby ho polapil a srazil dolů. Je jasné, že tulák je zde v bezpečí, dokud vlak nezastaví. Pak však musí seskočit, běžet ve tmách kupředu, a když se vlak dá znovu do pohybu podél něho, naskočit zase na „slepýše“.

Několik drobností ze života h o b o u s popsanych v knize Jacka Londona Cesta.

Loňský bál v únoru 2024 ve Žloutkovické hospodě

Navázal na naši tradici trampských bálů konaných od nepaměti.

Tentokrát byl na téma vycházející z textu písně Zlatý vlasy. Dovoluji si vám tento text připomenout a trochu přiblížit.

Úvodem autor (neznámý) vzpomíná na staré časy hou hou, když trempové nosili strakaté košile a široká sombréra. Každý kovboj miloval boj a byl k němu stále připraven (hou, hou) Měl také kolty za pasem a uměl házet lasem. Náš hrdina přiváhal před krčmu na velmi vyšperkovaném koni. Ze sedla se vyhoup' a hle- byl zamilovanej. Bylo to vidět na jeho velkém silně tepajícím srdci. Měl rád alkohol a trampské písně, proto požádal krčmáře o brandy a pak požádal kapelu, aby mu zahrála jeho píseň, ve které se vyznával ze své lásky. Nebylo divu, že se zamiloval: Dívka měla zlatý vlasy a představte si na dva coule hustý řasy, oči šedé. Zdálo se, že na něj jdou divný časy, ale hej, byl zamilovanej. Na její šedé oči myslel, i když jel v noci na koni po cestě, po které ho vedla touha.

O jeho lásce mluvilo celé okolí – kůň se řehťá, pán se chechtá (protože ho u srdce láska lechtá), o lásce na ranči všude se šeptá. Ale kovboj, když si vzpomene na zlatý vlasy a na dva coule dlouhý řasy hej,hej, je zamilovanej.

Idyla netrvá dlouho. Když šel kovboj dál až přešel celý sál, rejv' do kovboje-asi nerad, ale ten byl hned připravený ke rvačce, neboje se. Měl asi nějakou poruchu na očích, protože mrknul vokem, hou hou, ale jen levým okem a chtěje na sebe upozornit, velmi nahlas řekl, že ho zastřelí a hned šáhnul po bouchačce. Náš hrdina v něm poznal hledaného zloděje dobytka a falešného hráče v jedné osobě a hned mu dal najevo, že o něm všechno ví. Desperát se ho nebál a potupil ho urážkou o zelenáci, který neví, že má být rád, že je zdravěj. Celý sál ztuhnul strachem. Štětko pár koltů, jinak to nešlo, jó,ó. Muže, který zůstal stát, všichni poznali podle toho, že se začal smát a hned začal zpívat svou oblíbenou píseň Zlatý vlasy. Byl to ten zamilovaný kovboj. Zneškodněný padouch ležel na zemi.

Tento dramatický děj byl na plesu ve Žloutkovicích zahrán významnými herci, kteří podali obrovský výkon a byli všemi kritiky velmi kladně hodnoceni. V roli kovboje vystoupil Míra Panenka, úlohy dívky se zlatými vlasy se s nevidanou elegancí zhostil kamarád Plyšák, roli zloděje dobytka dostal přiřazenou kamarád Mates. Píseň Zlatý vlasy zahrála kapela KSŘ. Kompars hráli skvěle všichni ostatní. Andulka

Letem světem, abychom nezapomněli. Co jsme podnikli, u čeho jsme byli a jak jsme si v tom roce 2024 žili.

13.1. EGI 70 v Eldorádu, panečku

to byla oslava, tak mladěj a už je mu 70! Harmonika zpívala, pivo teklo, kapela hrála a osada jásala.

27.1. Tyterušky - letos vylezaly z potoka i přes den a pásly se na listech i travách. Venku spala otužilá část osady, Egi, Jana, Tom, Panák, Michal, Ríša Zimomřivci prchli domů do peří.

26.2. Barča - KTO, Pozvolná smrt, Wimpí zavelel „nemusíme furt hrát, jedeme se bavit! A tak jsme vyrazili, Pozvolňáci i KTO nás bavili a my jsme se bavit nechali a popíjeli.

16.3. Nučice hasičská merenda plná zmatků, šotek vlez Baronovi do aparatury a tak se zpívalo na celý sál bez aparátu. Pak šotek sednul na Pavla, bránil mu ve zpěvu i vzpřímené chůzi. Nakonec to dobře dopadlo a nikomu se nic nestalo.

23.3. Vítání jara - oblíbená akce, standardní průběh, Rebro dělal guláš a ani ho neochutnal, neb ho sklátila zlá choroba. Matěj - Kapřík byl přijat do osady!! Podrobnosti dále v tomto listě.

28.3.-1.4. Velikonoční vandr. Adéla vymyslela trasu z Chodové Plané do Bečova nad Teplou. Ve čtvrtek večer výsadek v Ch. Plané, návštěva restaurace (důkladná), spíme v lese u rybníka Regent. Druhý den trnitá cesta Mariánskými Lázněmi, pletou se nám do cesty hospody, spíme v kempu Prelát. Další den dostal Ejzy otravu krve, zajišťujeme jeho transport k lékaři a domů. Egi a Jana se trhli od základní skupiny a odjeli vlakem směrem k Mnichovu (v Čechách), přespali na kraji vsi. Druhý den došli pěšky do Poutnova a odjeli vlakem domů.

12.4. Rozloučení s Pepou Térou. Zahráli jsme Pepovi na poslední cestě a vypili s kamarády nejednu sklenku na jeho památku. Část osady se ve stejný den vydala uctít památku na místo mordu Cvočkáře Dandy, se kterým bejvala sranda, jak to vyplývá z dobové písně, kterou s citem zapěl EGI. Na staletý dub zavěsil Míra Panenka vlastnoručně renovovanou pamětní desku. Akci si nenechal ujít ani Klokan s Janou, Hrneckovi, Hanka, Jitka s Janou a Vojtou, kterež dorazil na tuto událost až z Pezinoku.

19.-21.4. Cejnování - jako již mnohokrát v minulosti vyjeli jsme do Štědrónína utužovat přátelství s tamními lovci ryb. Wanerovic servis nemá obdoby, a tak jsme jezdili, jedli, pili, hodovali, a dobrou vůli spolu měli. Muzika posílená o mandolinu kamaráda Honzy Saperu, který na to přilepěl z Kanady, dělala co mohla. Nakonec jsme si vezli každé ještě kapříka na přilepšenou.

29.4. Barča - Společně s Eldoradem jsme udělali dobrou zábavu při Setkání osad v Praze na Barče.

30.4. Čarodejnice - litaly, bavily se i zpívaly. Věrný příznivec a kamarád osady Míla Melč byl přijat do osady a měl z domovenky radost, za kterou se odměnil osadě ohnivou vodou a radovali se všichni 1.5. první Máj v autokempu Karlštejně na májovém setkání, které po Vaškovi Kotálovi převzali kladeňáci pod vedením Gročka. Krásné setkání s kamarády, které jsme dlouho nezažili. Přijeli i z Kanady, Mělníka i z Aljašky. Škoda že naši kapele se nedostává sil jako dřív.

Egi a Jana byli odvážnější, vyrazili na Dunajská ramena a pluli po Maďarské straně. Holt, nemůžeme bejt všude.

18.5. Maraton - Jindra s Janou, docela se povedl, v celkovém pořadí jsme byli poslední, ale dojeli jsme!

24-26.5. pozvánka na potlach jihočeského ÚPLŇKU nám udělala radost. Osada slavila 80 let. Marta za krásnou placku vyučovala soutěžící trampy, jak se hází podkovou, Rebro předváděl, jak se tluče do špačka a Baron tradičně sežral placku za „veselé kecí“.

1.6. Koncertovala Modrá synkopa s Pařezem a Mírou Hrňou v Nižboru a my si jeli poslechnout a odpočinout.

15.6. potlach Pozvolné Smrti. Tam si ale užívali jen Kapr, Jitka, Panák, Marta, Rebro a Baron, kterež si alespoň brnknu s Pozvolňákama.

6.7. Potlachu Údolí Oddechu a 8.-10.7. na Berounce jsme si zahráli s Tomášem Perglem, Eldoradem, Marko Čermákem a Wimpim v Nadrybech a na Plané. Co vám mám povídat- Koncert u vody

4.-11.7. putoval Antoán, Egi, Jana a Zlaták s lodí NJORD po trase Cholín - Č. Budějovice fajnově a bez problémů.

13.-15. 7 na campu Údolí zatracených super brigáda (samostatná reportáž v tomto listu).

27.7. to na potlachu Údolí Děsu nás bylo víc, dokonce jsme i zahráli. Potlach dobře, jen to spaní... najít rovinu je problém a tak jsme se v noci s Jardou Koubou a Martou sunuli z kopce, ale dešť jsme přečkali a ráno se šli rozloučit s Rebrem a Tomáškem, kterým jel vlak na Slovensko a Jardou Valentou kterému jel vlak do Austrálie.

7.9. Výroční potlach - 60. let Černé Perly je vždy mimořádná událost. Malej CELO-SVĚTÁK, lidu jako mraků, pohostinnost nevidaná, placky, darovačky i camrátko v kvalitě 1A s*. Dostalo se nám cti zahájit potlach, předali jsme dary i Pionkimu k 70., poděkovali za pohostinnost a rozloučili se.

6.-15. 10 Francie - kanály na Loare v Burgundské oblasti na lodi Pcheniche pluli a užívali dovolenou Jana, Šklebák s Veronikou, Panenkovi, Čenda, Čiberáci, Bobina a Roman.

4.-6.10 Příprava na náš potlach byla náročná, pomáhal i medvídek ze Všetat, a brigáda pak probíhala i po celý týden až do Potlachu.

11.-13.10. Náš 58. Potlach se vydařil stejně jako návštěva Country radia u Kamarádů Staré řeky. (samostatné reportáže v tomto listu).

2.11. jsme si tradičně zahráli v Srbsku na Merendě Údolí Děsu, pobavili jsme se 9.11. v Eldorádu na Jarově u Antoána a pak 16.11 už splouvali kamarádi Egi s Janou a ostatními spřátelenými dobrodruhy listopadovou a studenou Berounku.

25.11 jsme s Eldoradem zahráli a pobavili trampy na Setkání osad na Barče.

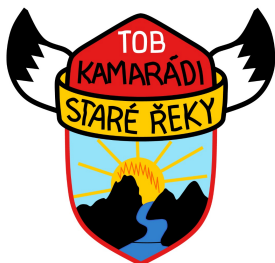
7.12. jsme byli tradičně pozváni na West-end pro dárky, které rozdělují Mikuláš s Čermáckou rodinou a ŠERIF Venca Janda, zatímco Marko si s námi s chutí zahraje.

12.12. osada uspořádala už 16. Adventní koncert spolu s prezentací osady ve velkém sále v Berouně. Překvapením bylo milé vystoupení Tomáše Pergla, který spolu s Wimpim, Mírou Panenkou a Ditou pokřtili právě narozený Almanach Kamarádů Staré řeky, plný písní, trampské poezie i obrazů Míry Panenky. Dalším milým překvapením večera bylo vystoupení kapely Jakuba Jirouška - Nové struny.

14.12. se sešla osada v královodorském Sportbaru k oslavě osadních vánoc, neboli dne krabic, kde pro nás napekli spoustu řízků i připravili tradiční bramborový salát. Přišli všichni, kdo mohli. A těch dáreků ...no úžasný. Ani jsme nemuseli mejt nádobí...

24.12. Štědrý den a 3. ročník tradice vánočních koled na berounském rynku. Jula Gajky, krom režie a výběru písní, zajistil i ticho na náměstí. Přišlo spoustu kamarádů i diváků, kteří si s námi s chutí zaspívali. Boží hod jsme prožili v kruhu svých rodin a na Štěpána už kamarádi zase šlapali na 47. Vánoční pochod. Tedy šlapali jen ti, co ještě můžou. V posledních letech už nám další vagon do Pustověť připojovat k vlaku nemusí. Letos se svezlo 26 pochodníků. Ale na fleku se nás sešlo skoro 40, a sváro chutnalo krom šoférů, kteří si to vynahradili večer u Zelenejch, úplně všem. A šlo se do finále. Pozdravit u Taterů, rozdat PF-ka na Ztracence i kamarádům z Trampclubu, pak povánoční velká juchajda v Chlumci u Ivety druhý den předsilvestrovská oslava 28.12.na ÚDOLÍ DĚSU. Na uspořádání osadního Silvestra už pár let bohužel chybí osadě nadšení i síly, a tak každý ten Nový rok přivítal jak uměl. Stejně jsme toho stihli dost. (jak kdo). Tak na zdraví, a vesele do roku 2025 kamarádi. Baron

Další příznivá zpráva roku 2024.

Osada se rozrůstá. Do osady jsme přijali dalšího kamaráda. Mladej Matěj Kapr řečený **Matěj Kapřík** při letošním vítání jara obdržel osadní domovenku a zalomením palců s ostatními kamarády se stal právoplatným členem osady. Osada mu gratuluje a přeje: buď dobrým trampem, kamarádem i správným klukem, který bude tu domovenku hrdě nosit na svém rukávu! Baron

BŘEZEN ZA KAMNA VLEZEM

Opak je pravdou. V březnu je sice ještě zima, ale příroda už se probouzí ze zimního spánku, sněženky už oživily stráně a trampulata už se těší na první, po zimě na ohni opečený špekáček.

Nejinak je tomu i u nás na osadě. Dříve jsme oslavovali příchod jara vždy 21. března. Ale doba se mění, a tak slavíme v posledních letech vždy první nejbližší sobotu. Přijedou i kamarádi z daleka, a tak se vlastně vítání jara v naší osadě mění na malý osadní potlach. Se vším všudy.

Jasně, že i s obžerstvím, pardon občerstvením. A už to není jen první jarní špekáček a pivo, ale osadní stůl se naplní lahůdkami pečenými, uzenými, sladkými i slanými a pitím sladkým, hořkým i mocným. Není nadto prožít chudá léta v blahobytu. Bez guláše není oslava pravil Rebro a jal se již den předem připravovat pravý maďarsko –slovenský guláš s pečlivostí sobě vlastní. Ač churav, držel se statečně dokud gulášek nebyl požitelný. Nestačil ale ani košťovat. Padnul, jsa skolen záhadnou chorobou a byl nucen odebrat se do peří, aniž by tu božskou manu ochutnal. Druhý den po těch hodech jsme hlavnímu provijantřákovi a kuchři Rebrovi vyprávěli jakou nám připravil baštu pro uvítání jara. Baron

Jubilanti v roce 2024

Osada gratuluje všem jubilantům a oslavencům kteří se dožili požehnaného věku v roce 2024

- 80. Karel „Kenny“ Zikán
- 75. Věra „Kuchynka“, Jana „Noha“, Bobina B, Dáša z Papíková
- 70. Honza řezbář Viktora, Nataša, Jindra „Egi“, Kavalda, Dáša z Andršů,
- 65. Drábíkova Saša, Dáša Gajkyho, Maruš Týců z Ústí n/ L, a Pavel Drábík
- 60. Hanka Čeřovanda
- 55. Jirka z rodu Hradilů

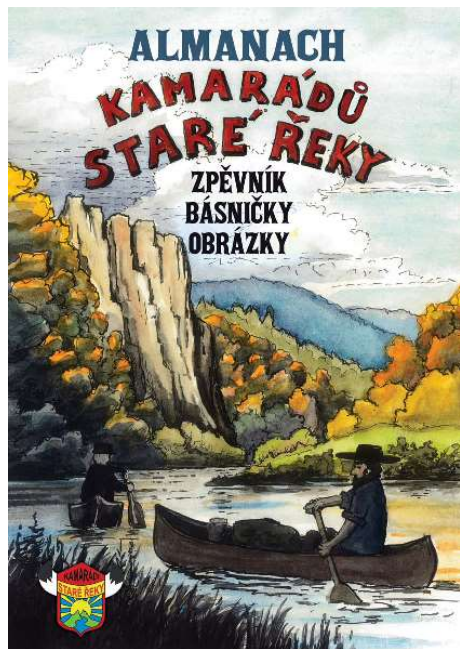
OBRÁZEK PŘEUKRUTNÉHO MORDU CVOČKÁŘE DANDY.

Po 14 letech se scházíme u degustace piva v Broumech. Jdeme opět pověsit obrázek Cvočkáře Dandy na rozcestí u Mlynářova luhu. Účastníci přijíždí busem z Berouna. Ještě ochutnají pivo Matusku 12 a 14 voltů společné foto a jde se na konec vsi na kávu kamarádovi Hrneckovi jako před léty. Příjemné občerstvení a pohoda. Jsme na začátku a ještě nás čeká kus cesty. Samozřejmě se k nám Láďa přidává jako tenkrát. Po silnici sejdem do Loužku pak okolo Kučerovic rybníka a mlýna. Přejdeme lávku přes potok a skrz hájovnu na lesní cestu okolo Oupoře. Tady jsme ještě mimo rezervaci. Pak odbočíme na ševcovu cestu. Ta stoupá kolem bývalých milířů až na Karlovu Ves. Tou procházíme na rozcestí u Mlynářova luhu. Je to křižovatka Bránov, Roztoky, Karlova ves. Pomocí žebříku zavěsíme obrázek na smrk, kde byl před tím umístěn. Jen kousek pod Bránovským hřbitovem u autobusové zastávky. Ještě společné foto. Jindra zahraje kramářskou píseň o Překrutném mordu Cvočkáře Dandy a jde se domů. Připomínka na tuto událost zas tu bude několik let. Zapsal Panenka.

Smíšené se dostávají a obcházejí v myšlenkách pocity při každém jubileu zvláště v pokročilém věku. Na jedné straně radost při olavách narozenin. Sláva dožil jsem se věku xx = Radostná zpráva! Z druhé strany čertík našeptává: „Už jsi zase o rok starší.“ = Neradostná zpráva.

Nezoufejme! Radujme se! Dožili jsme se! Jsme tady!! Žijeme!!!

Tak Vám tedy kamarádi přejeme do dalších let hlavně štěstí, pevné zdraví, pohodu, plnou bednu optimismu a ještě hodně krásných chvil strávených v klínu osady. Připijme Vám na zdraví !!!

Kamarádi, přátelé.

Takřka před 60. roky vznikla po vzoru našich otců i naše osada Kamarádi Staré řeky. Do vínku jsme si dali moto: Láskou naší je příroda, příkazem budiž kamarádství! a snažili jsme se podle toho žít.

Trempování vždy provázela nejen trampská písnička, ale i trampská tvořivost tedy i malování a také trampská poezie. Na scénu přichází čas, čas který nezadržitelně plyne a zastavit se nedá. I paměť nám starším pomalu vypovídá službu. Byla by dle mého názoru škoda, aby písničky, obrázky i básničky, které jsme v osadě vytvořili v průběhu minulých let upadly v zapomnění. Proto vynikla tato knížička, almanach či zpěvník, který nehodlá být pouze nostalgickou vzpomínkou na mládí, ale byli bychom rádi, aby přiblížila a uchovala atmosféru doby i času ve které

jsme žili, a prožívali ty nejhezčí chvíle našeho mládí v klínu osady. Stáří může znamenat smutek a samotu, ale také období vyrovnanosti, kdy můžeme hovořit o prožitém životě, splněných i nesplněných snech o vyrovnanosti, o svých zálibách o potřebě citu a lásky.

Přeji vám, aby vám tato publikace přinášela radost vždy, když si budete chtít připomenout svoje mládí, zazpívat si písničku nebo se pokochat pohledem na obrázky krásných míst z okolí Staré řeky Berounky, případně se zamyslet či zlepšit si náladu trochou trampské poezie.

Pepik Patera – Baron

Máte zájem???? Ozvěte se osobně nebo do redakce TaC, případně na:

www.kamaradistarereky.cz

Pár kousků almanachu je ještě na skladě!!

Je to už hezká řádka let, už se ani přesně nepamatuji, ve kterém roce jsme se potkali. Vím jen, že to bylo někde na Staré řece v místech mezi Nadrybami a Darovou. U břehu napůl z vody vytažená kanoe, malý ohniček a u něj sedí a pikuje jakýsi Banjo boy.

Muzikant, vodák, tramp, tulák, milovník přírody, vášnivý volejbalista, lyžař, údržbář lyžařských vleků, natěrač, malíř a výtvarník, kreslíř comiksů, ilustrátor Rychlých šípů, příležitostný fotograf, ale i filmový herec, spisovatel pamětí, autor mnoha reportáží a příspěvatelem trampských časopisů, countryman, návrhář a konstruktér hudebních nástrojů, zakladatel a člen muzikantských uskupení a kapel, jako jsou například Greenhorns, White-star, kapelník a frontman skupiny Paběrky, velký propagátor bluegrassu i trampgrassu, skladatel i textař a interpret mnoha oceněných i nedoceněných písní, autor několika publikací školy hry na 5ti strunné banjo, muž jenž získal jako první Čech ocenění Americké bluegrassové asociace za přínos k rozšíření 5ti strunného banja

VELIKÁNI NAŠÍ DOBY

a country v českých zemích, jakož i milovník Brd, vlastník originální usárny, historické boudy, vzorný člen a organizátor dění na osadě Westend, ochránce a restaurátor památeční hospody u Menzlů, pravověrný tramp a milovník přírody, poslední romantik i milovník zlatistého moku, ale i manžel, otec rodiny, a dnes už dokonce i milovaný děda. Ale především dobrý kamarád a skvělý člověk. To všechno byl a dosud je kamarád

Marko Čermák

14. 2. 2025 se dožil tento náš kamarád krásného životního jubilea 85.let.

Nejsme tady pro legraci, přicházíme s gratulací! To co Ti Marko přejeme je především hodně zdraví. Pak také trochu štěstíčka, to nemůže nikdy vadit. No a nakonec Ti přejeme velkou řůru životního elánu, se kterým se dají překonat všechny trable a nesnáze. No a sobě přejeme, abychom se ještě dlouho dál společně potkávali, a aby nám to ladilo jako dosud. Zvedáme číši pomyslnou a připijíme na Tvé zdraví. I za Kamarády Staré řeky napsal Baron

Pozor!!! Stěhování toalet Pozor!!!

Naše původní lesní záchody (zvláště pro ženy a pro muže musely opustit své stanoviště (nyní oplocená paseka, oplocenka) a musely se přestěhovat za potok do lesa. Nebylo to jen tak. Vzali celou konstrukci (těžkou) a přenesli ji nejdřív přes plot a pak i přes lávku. Čím víc lidí tam bylo, tím víc se sobě navzájem pletli. Byl to opravdu ekvilibristický kousek. Nakonec se dílo podařilo a nakonec po padesáti letech máme na osadě příjemné záchody i se střechami a na bezpečném místě.

BRIGÁDA PŘED POTLACHEM

Někdo si myslí, že když přijede na potlach v den potlachu a na hymny, tak to stačí. Ale neuvědomuje si, co je třeba před potlachem připravit. Jako Na samotě u lesa: posekat trávu, vyčistit ohniště, upravit krtiny, upravit lávku a „nábytek“, oslavit narozeniny, postavit přístřešky, stany, přestěhovat záchody, dříví pokácet, přiblížit, rozřezat naštipat, nanosit atd.

Teď konkrétně. Není brigáda jako brigáda. Ta naše začala v pátek, týden před potlachem. V pátek, v sobotu a v neděli tam bylo plno lidí, jednu chvíli i 35. Postupně další přijíždějí a odjíždějí, podle svých možností. Bylo tam opravdu po celou dobu úžasné pracovní nasazení. Žádné problémy, trempske „jásání“ bylo i při práci. Začalo to nejobtížnějším úkolem – z bezpečnostních důvodů bylo nutno tam pokácet a odstranit padlé stromy. Ty visely ve svahu nebezpečně na větvích jiných stromů, byly částečně polámané a vyvrácené. Při této práci jako každoročně vydatně pomohl kamarád Medvídek ze Všetat s jeho lesní technikou hlavně při stahování a přibližování dříví. Patří mu naše velké díky.

Nebezpečné řezání padlých stromů ve svahu bravurně zvládli naši odborníci - Panák, Egi, Jirka Jícha, Kapr a další. Pak už se pracovalo na zemi. Jen „obyčejně“ se rozřezaly mohutné kmeny, rozštíply se odnosily, srovnaly. Dříví bylo tolik, že po otevření šerifského kruhu na potlachu se ani nikdo nemusel přisouvat k ohni, aby se zahřál, bylo teplo v celém údolí (Ohnivci Egi a Panák)

Pak se postavila pagoda, větvíčkami ji vyplnila ženská část osady. (Pod dohledem mužů - odborníků) Zúčastnily se všechny - Marta, Jarka, Dáša, Andulka, Maruš, Saša Jitka, Jiřina, Jana Králová. Bobina posekala

celé prostranství, Jana vyrobila krásné věnce. Udělaly pořádný kus práce - menší práce se dřevem, úklid plochy, také udržovaly oheň a dobrou náladu.

Téměř závěrečná práce bylo štípání špalků k malému ohništi. Tady se naši chlapi vyžívali v romantické činnosti štípání dřeva. Vedle každého narůstala celá hromada (jako v Sedmi statečných, ale tam jim je určitě navazli nějakou technikou) Bohužel ji holky hned rovnaly pod lavičky, takže se velká hromada nedala obdivovat. Vystřídali se tam všichni - Drábík, Egi, Jirka, Baron, Panák, Panenka, Kapr, Mourek i Standa ze Šumavy (promiňte, na koho jsem zapomněla, ať mi to odpustí) Téměř všichni si to vyzkoušeli. Bylo impozantní je sledovat. Kde se v nich ta energie vzala? Tentýž koncert byl při jejich práci s motorovými pilami - měli jich tam asi 5ks.

Kamarád Kopčem přijel v sobotu a chtěl všem vynahradit dobu, kdy neměl na osadu čas. Přivezl si celou výbavu a pustil se do práce. Makal celý den - řezal, sekal, štípal, nosil atd, prý to bylo obdivuhodné. (Večer prý se doma únavou poblil...)

Občerstvení bylo vynikající - kamarád Rebro všechny celé dny sytil obrovským kotlem výborného guláše (míchá Bobina) a dalšími dobrotami, Standa přivezl v pravý čas koblížky pro všechny, Dita po ránu pytel čerstvých rohlíků z Rakovníka, Jiřina udělala kopy bramborových placek, naše skvělé kuchařky Saša a Maruš tácy nejrůznějších dobrot.

Letošním bonusem bylo obrovské množství hub, kterých byly lesy plné.

Nálada na brigádě se nedá popsat, to se musí zažít. Andulka

58. POTLACH OSADY KAMARÁDI STARÉ ŘEKY

Není již v dnešních dobách mnoho takových potlachů, nad kterými by zaplesalo srdce pravověrného trampa, potlachů, jež se odehrávají v hloubi divokých lešů, daleko od civilizace a všech jejich výdobytků, jako je elektřina, chatová městečka či rozličné výčepní stánky. Potlachů, kde se ze všech rozličných koutů světa slezou trampové, čundráci, vandráci a vůbec všelijaká lesní chátra, aby za zpěvu písní z šera dávných trampských věků prožili u ohně, divoce vrhajícího stíny temné noci, krásné chvíle plné romantiky, kamarádství, ryčné zábavy, nerušení alkoholem se opájejícími se paďoury, masťáky a chataři. Není jich mnoho, ale najdou se...

Každoročně na počátku října zamíří národ trampský do hlubin křivoklátské divočiny, do nepřístupných roklí a údolí nad Starou řekou, kde bývá připraven výroční oheň osady Kamarádů Staré řeky. Nejinak tomu bylo i letos kdy se jednu říjnovou sobotu, na potlachoviště v Údolí zatracených počali slezkat trampové a mohutné AHOJ se neslo krajem.

Potlach je vždy perfektně připraven, o zábavu jest postaráno od odpoledních hodin, kdy probíhají soutěže, jimiž může úspěšně projít pouze celý muž, jehož oko je bystré a ruka pevná.

ŽLOUKOVICKÁ HOSPODA SE TŘÁSLA V ZÁKLADECH

Country Radio na slavných osadách.

V pátek 25.10.2024 v rámci výjezdů a návštěv po slavných osadách, rozhodli se vyslanci Country Radia navštívit i osadu Kamarádi Staré řeky. Tak vida, my nakonec snad budeme i slavná osada. Kdopak by se toho před pár lety nadál. Při hledání vhodného místa pro přijetí milých hostů, padlo rozhodnutí na žloukovickou hospodu. Venku už je brzo tma, babí léto je za námi a žádný vedro taky není. Do Berouna dorazila sčadra Country Rádía se značným zpožděním, neb místo do Berouna zavedla Jakuba Jirouška navigace až do Pražské ulice v Žebráku.

Nu což, půlhodinka sem, půlhodinka tam, však vono to vždycky nějak dopadlo. Než jsme dorazili do Žloukovic, v hospodě už to hučelo jako v oulu. Parta našich osadníků pojmla reportéry Č R Katku Čepelíkovou a Vládu Vlacha okamžitě do svého středu. Zatímco Jindra Egi protahoval a zahřival zednické varhany, Kuba za pomoci osadníků instaloval nafukovací Sumo-totem před hospodou, starší archivář COUNTRY Radia - Bezi Jr. Pavel Bezouška kvačil na místní nádraží, přesvědčit se, zda ještě stojí čekárna, ve které strávil před mnoha lety svoji první

I letos se soutěžilo, k tomu u malého ohýnku muzicírovalo, jak kdo přišel a jak kdo měl chuť hrát. S padnoucím soumrakem zavelel šerif osady Baronem pevným hlasem ku pořádku a po uctění památky kamarádům a kamarádkám, kteří už dnes sedí u jiného ohně, oslovil dav trampů a trampulí, čítající hodně přes stovku, sešly se ze všech koutů naší země i ze zahraničních enkláv. Do velebného ticha zazněly první tóny Vlajky, oheň svými rudými jazyky olízl setmělé nebe a ne jeden drsný westman ve skrytu zamáchl hrubou rukou slzu v oku (většinou svém). Dozněla i hymna osady a započalo to pravé veselí...

Pod stožárem se střídali muzikanti a kapely a obecenstvo, posíleno přinesenými lihovými a chmelovými nápoji, odměňovalo je hurónským řevem a mohutným „Umí!“ Má chatrná paměť nedá již dohromady všechny kamarády a kamarádky, kteří předvedli své umění (takže ti, jež nezmíním, laskavě prominou), pro lepší vykreslení představ čtenáře těchto řádků však zmíním alespoň některé.

Pomineme-li Kamarády Staré řeky, kteří večer odstartovali, zahráli a zazpívali též Kamarádi z Kroměříže, kamarád Tom, Jazzy z Bílých skal, Staňa Nodlová, Iveta „Tornado“, duo Pat a Dan,

T.O. Fata Morgána Praha, nedávno obnovený soubor osady Ztracenka a „jako třešnička na dortu“, jak pravil sám velký malý muž Baron, soubor osady Pozvolná smrt, obohacený o Mirka Milunku Hellera z Údolí děsu, Nařfáka a Marko Čermáka.

Postupem noci pak vykristalizovala dvě uskupení, která se nejen střídala, ale i krásně doplňovala. Zatímco se torza Faty Morgány a Ztracenkářů spojila s Jazzym, Tomem a Ivetou a zmáčkli svižný swingový rytmus v písních bratří Ryvolů, Pacifiku či Kapitána Kida, Pozvolná smrt posílená o mandolíny Barona s Nařfákem a banjo posledního romantika potěšila srdce trampů rozličnými tangy, waltzy, foxtroty a vůbec písněmi z šera dávných trampských věků.

Řácký potlach to byl, to zas jo. Kamarádský duch objal celé údolí, bylo co pít, muzika na vysoké úrovni a počasí bylo evidentně objednáno, takže co dodat... Rozloučím se tedy krátce mottem osady Kamarádi Staré řeky: Láskou naší je příroda, příkazem budiž kamarádství.

Howgh! Vzpomněl si a sepsal -PES-

Karel byl celou svou duší sportovec a tvrdý chlap. Začínal jako kluk s lehkou atletikou a věnoval se i boxu. Již v dorosteneckém věku se začal věnovat kanoistice a v roce 1953 se probojoval na svoje první mistrovství republiky a v roce 1956 se už probojoval jako čistý amatér na Olympijské hry do Melbourne v Austrálii.

Na Olympiádě získal cenné 4. místo a místo poděkování za skvělou reprezentaci byl pozván na kobereček a za účast na oslavě reprezentantů byl potrestán odebráním kalorného. Směšné... Karel dostal měsíc před olympiádou 180Kčs jako příspěvek na vydatnější stravu. Tvrdák Karel kontroval verdikt komise slovy: „jestli vám jde o těch 180 Kč, tak tady jsou.“ Položil peníze před komisi a s poznámkou že musí na vlak do Plzně, aby se dostal do práce, hrdě odešel. Výsledek, roční zákaz činnosti.

Takovej byl tvrdák Karel. Položil pádlo a přesedlal na zápas, kde se opět svými výkony udivoval všechny svojí všestranností. Nominace na mistrovství světa do japonské Yokohamy mu unikla o vlásek.

VZPOMÍNKA NA KARLA

Jeho živlem však byla voda. Vrátil se ke kanoistice a vyhrál nespočet závodů. Před OH v Římě se děly okolo nominace na OH podivné věci. Machinacemi a šikanováním se podařilo start na OH v Římě Karlovi Hradilovi znemožnit.

Na sport však nerezignoval. Jako člen TJ lokomotiva Beroun se probojoval v pozdějším věku i na mistrovství světa v Jugoslávii.

Karel celý život tvrdě pracoval. Povolání učitele mu nesedlo, dělal v berounských pekárnách, stavěl stadion v Berouně a na dlouhou dobu se zařadil do týmu Stavitelů dálničního mostu přes Berounku

Pamětníci dodnes vzpomínají na jeho pracovní nasazení i na neobvyklá řešení krizových situací na stavbě. Tam pracovali i naši osadníci Pedro a Jára Jo Jo Zíma, a tak k přátelství nebylo daleko. Se svojí tvrdou náturou přišel i k nám do osady a i se svojí ženou Andulkou posílili zejména vodáckou část osady. Měl rád kamarády a svým vždy rovným a kamarádkým přístupem si získal přízeň i oblibu v partě Kamarádů Staré řeky.

Nakonec jedna z historek charakterizující Karlovu povahu.

V roce 2002 byla na řece Berounce jedna z největších povodní, kterou kdo pamatuje. Řekou plavaly vyvrácené stromy, chaty a zkrátka všechno co stálo rozbourané řece v cestě. Povodeň zastihla Karla v jeho kanoi na řece Berounce. V Nižboru se snažila policie Karla zastavit pomocí megafonů voláním: „V zájmu vašeho života okamžitě opusťte vodní tok!!!!“ Odpověď volal Karel do rozbouraných vod:

„Jó .....už vylezu.... Vždyť já jedu jenom domů na Štulovnu.“

Tak takovej byl tvrdák.

Vážíme si toho že jsi byl našim kamarádem a osadníkem. Bude nám po tobě smutno Karle. Odpočiň si tam v tom sportovním nebi. Ale budeš nám scházet !!!!

Vítěz Pražské regaty Karel Hradil

Odešli tam, odkud není návratu

Káci se v našem lese. V loňském roce povolal k sobě Manitou další kamarády z naší osady. V květnu zemřel ve věku 87 let kamarád Karel Hradil. V srpnu se k němu připojil Láďa Novák který se dožil 82 let a v říjnu odešel náhle náš kamarád Míra Urbánek. Letos 24.ledna zemřel po dlouhé nemoci kamarád Láda Tera. Scházíte nám kamarádi.

